

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ A HLUBOČEPSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 sv. Václav | 11:15 sv. Gabriel | 8:30 10:15 Zlíchov | 16:00 sv. Vavřinec
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi) | Pátek 15:00 Palata | Středa 18:00 Zlíchov (po mši je adorace)
Po-So: 7:30 17:30 sv. Václav | 1.sobota 15:00 Velká Chuchle

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 - 17:55
Všední dny: - večer 17:00 - 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 3.12. sobota Památka sv. Františka Xaverského, kněze, adventní rekolekce na faře (od 14 hod.), večerní mši sv. doprovodí mexický sbor
- 4.12. neděle **2. neděle adventní,** koná se sbírka na bohoslovce, od cca 10.45 *mikulášská nadílka* na faře
- 7.12. středa Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
- 8.12. čtvrtek **Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu**
- 11.12. neděle **3. neděle adventní**
- 13.12. úterý Památka sv. Lucie, panny a mučednice
- 14.12. středa Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
- 18.12. neděle **4. neděle adventní**
- 19.12. pondělí od 17.30 kající bohoslužba sudělováním svátosti smíření (místo večerní mše sv.)
- 24.12. sobota **Štědrý den**
- 25.12. neděle **Slavnost Narození Páně**
v16.00 koncert vkostele - J. J. Ryba: Česká mše vánoční
- 26.12. pondělí Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
- 27.12. úterý Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
- 28.12. středa Svátek sv. Mláďátek, mučedníků
- 30.12. pátek Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
- 31.12. sobota *poslední den občanského roku*
- 1.1. neděle **Slavnost Matky Boží, Panny Marie**

FARNÍ DOVOLENÁ 2012 se uskuteční v termínu 28.7.-4.8.2012 opět v areálu premonstrátského kláštera Želiv (<http://zeliv.eu>).

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14, října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 600 ks neprodejně

12
Prosinec
2011

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

ČAS BDĚLOSTI A OČEKÁVÁNÍ

Vadventní liturgii zaznívá často téma bdělosti. Advent má pro nás znamenat probuzení ze všech denních snění, probuzení k pravdě. Kdo bdí, ten vědomě prožívá každý okamžik, je pozorný, bystrý a rozvázný. Bdělý je ten, kdo se neotupuje. Shon a spěch nás oslabují, stáváme se lhostejnými. Nemusíme se snažit právě teď vyřizovat všechno, co jsme odkládali a nestihli vyřešit v průběhu celého roku. Nemusíme se nechávat opájet honbou za spotřebou. Nemusíme se nutně zařadit mezi horlivce, kteří se v tento čas pachtí za plněním přání. Pozornost a soustředěnost nás učí, oč vlastně o nadcházejících svátcích běží. Být bdělý není pouze podstatou adventu. Vánoční příběh vypravuje o pastýřích střídajících se v noci vhlídkách usvých stád. Protože bděli, byla jim zvěstována radostná novina o narození Mesiáše. Ten, kdo bdí, je otevřený, je schopen vnímat tajemství, které nás rozechvívá.

Mnoho lidí dnes advent předjímá už jako Vánoce. Vnemalé míře díky obchodníkům, kteří tak stupňují nákupní horečku. Kdo ale nedovede čekat, ten cosi důležitého ztrácí. Ten, kdo si musí okamžitě splnit každé přání, se stává závislým na jakékoli spotřebě. Čekání nás vnitřně osvobozuje. Jsme-li schopni čekat na splnění svého přání, zvládneme i napětí, které v nás ono očekávání probouzí. To povznáší naše srdce. A dává nám nadto pocit, že náš život není banální.

Když něco tajemného čekáme, zjišťujeme: jsme víc než to, co si můžeme sami dát. Čekání ukazuje, že to podstatné nám musí být teprve darováno. Když čekáme na člověka, kterého máme rádi, těšíme se. Pro adventní čas je charakteristické právě takové radostné čekání. Advent nás má k tomu, abychom v naději povznegli svá srdce. Každý znás je očekáván. Každý jednotlivec má svůj význam. Bůh sám nás očekává, aby nám dodal odvahy k životu v pravdě. Kdo mu otevře srdce, kdo přijme jeho skrytou přítomnost, ten dospěje k poznání. Především vadventním obdobím. **(z rozjímání Anselma Grüna)**

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY

Většina znás se při slovu hody, vybaví bohatě prostřený stůl smnožstvím jídla, pití, sladký odpočinek při televizi na gauči. Khodům vánočním ještě patří jesličky s blikajícími zárovičkami, stromek a samozřejmě dárečky. Když se nám tohle všechno podaří zvládnout, radujeme se, že už je konečně po Vánocích, dary (a dluhy) jsou zapomenuty a jesličky uloženy do krabice. Pro nás by měly mít vánoční hody trochu jiný rozměr. Měly by to být hody pro naši duši a srdce. Uvědomme si, kolik duchovních hodnot a darů se skrývá vtěch tajemných svátcích: splnění Božího slibu, zázrak zrození Vykupitele, oddanost a pokora Matky Boží, upřímnost a otevřená srdce pastýřů, jejich vstřícnost, ochota, radost a vděčnost, ticho a pokoj celé přírody. Tak jako si zprostředkovaného stolu vybíráme a ochutnáváme, měli bychom totéž udělat sdary, které nám přináší příchod Božího Syna. Přemýšlet o nich, uvědomovat si jejich cenu, rozvažovat o každém z nich, zařadit je do svého běžného života a hlavně předávat je radostně dál. Přeji všem, aby prožili milostiplné, opravdové vánoční hody. A ty obdržené dary neodkládejte, prosím, do krabic pro příští Vánoce. **HK**

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí 18:30 - 21:00 u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum
kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě
v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na
smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum
(součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením P. Stanislava

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.
Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 8.1 v 10:30 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 20.12. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 19.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální příprava
pod vedením **P. Petra a P. Mariusze**

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a
vypůjčit u Jany Durdisové (721148091)

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní: P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. / tel. 739 389 247

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Přibyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.
Číslo bankovního účtu hlubočepské farnosti je 120552379/0800.

Farní stránky: Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

lanovka i bludiště. Vychutnal si zvonkohru Lorety i vyšehradské basiliky. Nevynechal ani jeho hřbitov snáhrobky řádových sester a chtěl vidět i náhrobek A. Dvořáka, jehož hudba se mu líbí. Cestou přes pražský Hrad se zájmem postál u každé muzikantské skupinky i slepého harmonikáře sólisty. Moc se mu líbila Svatá Hora a její malby připomínající pozoruhodnou zachraňující pomoc vkonkrétních ohrožených lidí. Monumentální Karlštejn a jeho mohutné hradby i hluboká do skály vytesaná studna mu však vyrazily dech objemem vykonané práce. Na hradě chtěl vidět, jak se dřívě razili mince, až mu vlídný pan kovář jeden vzorek gratis věnoval. Nechal si vysvětlit i účel hradní stavby a dokonce mu neunikl takový detail, že vpodhradí vedou asfaltové cesty až do lesa. To je pro Afričana zbuše, zvyklého kamení a prachu cest, vrchol technické vyspělosti země. Ani vnejmenším ho při tom nerušil plastový a jiný odpad, který si lidé do lesa „odložili“. Většinou na věčné časy. Vůbec jej nevnímal, protože africká města i vesnice také často připomínají zapomenuté skládky komunálního odpadu.

Kdo by si myslel, že jej nemělo při návštěvě ZOO co překvapit, mylil by se. Pozoroval zblízka za sklem nejenom tygra, lva, hrochy i různé hady, ale neunikla mu ani lasička a různá drobná havěť včetně švábů, které důvěrně zná ze své dřívější kuchařské práce na biskupství. Pobavily jej velké gorily a jejich téměř lidské chování. Zdálo se mu opravdu komické. Dokonce řekl, že mu některé z nich připomínají konkrétní osoby ze sousedství. Jako chuťový objev si u stolu oblíbil nejen bramborový salát nebo tatarskou omáčku a samozřejmě vepřo-knedlo-zelo s pivem, ale především ovocné knedlíky se slazenou zakysanou smetanou. To si řekl i o recept. Abychom neskončili jen u jídla je dlužno povědět, že velmi často také suznáním pokyvoval hlavou nad množstvím kostelů, kostelíků a kaplí vbláhovém domnění, že není nad Čechy zbožnějšího křesťanského národa...

...a pár slov na konec

Cílem Isackova pobytu u nás bylo především poděkování i ocenění jeho dlouholetého přátelství. Znaší strany pak snaha ukázat mu jak žijí lidé vEvropě, odkud přichází finanční pomoc na projekty rozvojové pomoci do okolí naší AA misijní stanice. Chtěli jsme mu dát šanci, žít uprostřed našich rodin i poznat blízké přátele, kteří nám nezištně vAfrice pomáhají. Ukázat mu, že i zde máme dost svých chudých, nemocných i jinak potřebných. Že zde lidé chtějí Afričanům pomáhat i když sami mají někdy hodně hluboko do vlastní kapsy. Máme za to, že je moudré a poučné, aby zblízka viděl, že se vnaší zemi žádný extra ráj nekoná. Že každá mince má rub i líc. A konečně také, že je správné, aby lidé pilně a cílevědomě pracovali i společně žili svoji touhu po Bohu, byt by je dělily kontinenty.

Děkujeme všem dárčům za jejich modlitby a praktickou pomoc potřebným lidem vTanzánii.

Vaši
Mirjam a Pavel
Baldínských

Kontakt:

mobil: 723952 728
agapembu@volny.cz
www.agapembu.cz

Letos také přivedl – spíše donesl za pomoci přátel - i starosta Ngomani svoji dceru (30 let), matku dvou dětí, abychom mu poradili sjejími potížemi. Žel vřakových případech není už sčím radit. Mladá žena, tak jako Dafroza byla HIV pozitivní jen stím rozdílem, že virus už více přemohl její imunitní systém a její pokožka na to reagovala tak, že vněkterých místech nabyla dehtového vřhledu. To byl pochopitelně jen jeden zpříznačků, který je zřakem ihned pozorovatelný. Samozřejmě její

organismus je i celkově vřčerpán obranou proti infekci, takže takový člověk se neobejde bez pomoci druhých. To je fáze nemoci, kdy se už nemluví o infekci HIV, ale o AIDS čili o selhávání obranyschopného systému těla. Bezmoc takto nemocných lidí i tichá smřífenost jejich přříbuzných stakovým stavem je vřždy skličující.

Isackův splněný sen

Celých deset let musel náš nejbližší a nejspolehlivější africký spolupracovník Isack Ngullo čekat, aby se splnil jeho – jak on sám říká – životní sen. Toužil se podřivat jednou do té Evropy, která je pro něho - jako pro mnoho jemu podobných chudých kluků - zemí zaslíbenou. Konečně letos jsme mu mohli jeho přřání – jako odměnu za jeho pracovitost a poctivost – splnit. Bylo nutné trochu zkrátit náš letošní africký pobyt, abychom stihli mít na ty evropské krásy a cestování ještě trochu sluníčka. Isack si vychutnával všechno. I když se trochu bál, cesta letadlem jej fascinovala stejně tak, jako miniaturní a do detailu vykoumaná toaleta na palubě letadla nebo podávání mini oběda. Trasu letu mohl přřběžně sledovat na malé obrazovce před sebou. Hemžení tolika lidí a barev na letišti vCurychu, kde bylo třeba přřestoupit, jej ohromilo. Podzemní elektrický vláček bez viditelného „mašinfry“, jenž by řřídil a který spojuje jednotlivé části letiště rozmřístěné na obrovské ploše, mu nešel do hlavy. Vřšude byla spousta techniky, nekonečných dopravníků pro pěší, velkých skel, zelených ploch a cizokrajných letadel.

Knašemů přřekvapení krajina České republiky jej zcela řřokovala množstvím vodních ploch a hlavně velkými lány polí, která ve Švřycarsku zřetadla nepozoroval. Hřltal lačně, ale velmi pozorně, každý detail na ulici vobchodních domech a dokonce i na cizinecké policii, kde se musel kpobytu přřihlásit. Žasnul nad variabilitou městské hromadné dopravy. Autobusy, tramvaje, metro, dlouhá pojřzdná schodiště. Byl přřekvapen hloubkou podzemí metra i faktem, že vlak jezdí jako krtek vpodzemním labyrintu pod městem i nuselským mostem. Vřubec nechápal, proč potřebujeme takové množství různých obchodních domů a plných regálů vřšeho možného pro děti, sport, rekreaci, oblékání a...světe div se, také pro psy, kočky, morčata, myši a ptáky. Vřždýt oni je doma loví prakem a zřhladu jedí... Časem takový fakt přřijal, protože se mu zdálo, že jsou vřšude davy lidí, kteří to asi ke svému životu potřebují. Porovnával Prahu sDar es Salaamem, který nazval velkou vesnicí, ačkoliv vněm žije 2,5 mil. obyvatel. Náramně se pobavil i na 3D filmu o Šmoulech, kam jsme se vypravili snašimi vnuky. Byl poctivým a zřvidavým turistou. Zajřmaly jej Hradčany, Staroměstský orloj, Karlův most, petřřinská

POZVÁNÍ NA RORÁTY

Vadventní době jsou ranní mře sv. od pondřelí do soboty slouženy uoltáře Panny Marie (od 7.30) a zpříváme při nich jako každoročně staročeské roráty. Vřšichni jsou srdečně zváni kúčasti.

POZVÁNÍ NA ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

Letošní adventní rekolekce je plánována nasobotu 3. 12. od 14 hodin na řaře, a to pod vedením P.Jana Houkala, Th.D., který je řařářem vBrandýse nad Labem a přednáší m.j. také teologii na KTF UK. Na programu budou dvě přednášky (ve 14 a v15.30 hod.) a na závěr mře sv. v17.30 (shodou okolností by měl při této mři sv. zpřívat mexický univerzitní soubor z města Puebla). Během odpoledne samozřejmě bude přřležitost k přřijetí svátosti smřífení a kosobní modlitbě.

ADVENTNÍ EXERCICIE NA SVATÉ HOŘE

Exerciční dům Svatá Hora nabízí adventní duchovní cvičení:

8. – 11. prosince 2011 Adventní setkání I. - P. Anton Verbovský CSsR

15. – 18. prosince 2011 Adventní setkání II. - P. Josef Michalčík CSsR

Podrobnosti a přřihlášky na adrese: Martina Jechortová, pastorační asistentka, exerciční dům Svatá Hora 604, tel.: 731 619 800, 318 624 947, e-mail: ex.dum@svata-hora.cz, www.svata-hora.cz.

KAJÍCÍ BOHOSLUŽBA

srozřřířenou možností přřijetí svátosti smřífení se u sv. Václava uskuteční vpodnělí 19.12. od 17.30 hod. (mřsto večerní mře svatě). Zexterních zpovědníků přřislřbili účast P. Gorazd Cetkovský, O.Carm. a P. František M. Míček, O.Praem.

TŘŘKRÁLOVÁ SBŘRKA

v pražské arcidiecézi proběhne od 2. do 10. ledna 2012. Prosřme a vybřízíme k součinnosti všechny lidi dobré vůle v našich farnostech, kteří se budou po Novém roce opět na této sbřrce podřílet. Pan arcibiskup pořěžná v Praze koledníkům ve čtvřtek 5. ledna 2012. Zveme všechny koledníky a organizátory z pražské arcidiecéze.

Program na čtvřtek 5. 1. 2012:

14.00 hod. **Občerstvení** pro koledníky: na arcibiskupství, v Sále kardinála Berana.

15.00 hod. **Bohoslužba slova** pro koledníky a **pořěžnání** koledníkům: v katedrále.

15.30 hod. **Vyslání koledníků:** z Arcibiskupského paláce, následně Tři králové na velbloudech vřjdou z Arcibiskupského paláce přřívodem k Loretě.

Třř den v 19.00 hod. pořádá Arcidiecézní charita Praha ve Stavovském divadle v Praze **Třřkrálový benefiční koncert** na podporu diecézních záměrů Třřkrálové sbřrky. Na programu je:

Benjamin Britten: Chvála koled / Carl Orff: Carmina Burana (vřběř) / J. S. Bach: Koncert pro dvoje housle d moll BWV 1043 / Antonín Dvořák: Smyčcová serenáda E dur op. 22

Podrobnější informace na www.praha.charita.cz.

Diecézní záměry na využití vykoledovaných peněz z Třřkrálové sbřrky 2012:

1. Podporovaný charitní projekt v pražské arcidiecézi: Charitní domov pro seniory v Mukařově

2. Podporovaný charitní projekt v zahraničí: Odstranění podvřřivny matek a dětí v Africe

Část vykoledovaných peněz (až 60 procent) je možno využít i pro charitativní činnost přřímů vrámci farností. Na Smříchově jsme zřtakové získaných prostředků obvykle podpořřili misií manželů Baldřinských vTanzánii (MBU) a integrovaný dětský letní tábor pro děti z Prahy a zDětského domova Žřichovec, který ve spolupřaci se smřichovskou farností pravidelně pořádá o.s. Campamento. **Ochotní koledníci se mohou hlásit vkostele nebo na řaře** (nejlépe ale rovnou ukatechetky paní Radky Habánové – 603872524, radkahab@gmail.com). Vřšem koledníkům přřejeme úspěšné koledování, ať moc nemřzne a ať jsou si vředomi, že pomářej nejpotřřebnějším.

ZÁPIS SE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 27.11.2011

Přítomni: P. Petr Bouška, F. Nedbal, A. Zelinková, J. Macek,
V. Škácha, K. Voleková,

Body jednání, návrhy a usnesení

- stav kancionálů v kostele
- příprava na Vánoce a půlnoční mši sv.
- rekapitulace dětského adventního vyrábění pro misie
- příprava letní farní dovolené
- informace o organizaci Tříkrálové sbírky
- obětní průvod – jakým způsobem lépe zapojit a koordinovat děti

Příští zasedání pastorační rady se bude konat 8.1.2012 od 10:30 na faře Zapsal V. Škácha

VÁNOCE 2011 V NAŠÍ FARNOSTI

Farní kostel sv. Václava

Sobota 24.12.: Štědrý den	7.30	16.00 (pro rodiny s dětmi)
	24.00	(slouží Mons. Václav Malý)
Neděle 25.12.: Slavnost Narození Páně	8.00	9.30 18.00
koncert: J. J. Ryba – Česká mše vánoční	od 16.00 hod. (soubor Bach-Collegium Praha)	
Pondělí 26.12.: Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	9.30	17.30
Úterý 27.12.: Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	7.30	17.30
Středa 28.12.: Svátek sv. Mláďátek, mučedníků	7.30	17.30
Pátek 30.12.: Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	7.30	17.30
Sobota 31.12.: Závěr občanského roku	7.30	16.00 s poděkováním za uplynulý rok
Neděle 1.1.2012: Slavnost Matky Boží, Panny Marie	8.00	9.30 18.00

Filiální kostel sv. Gabriela (Holečkova ul.)

Sobota 24.12.2011:	Štědrý den	24.00
Neděle 25.12.2011:	Slavnost Narození Páně –	11.15
Neděle 1. 1. 2012:	Slavnost Matky Boží Panny Marie	11.15

5. CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Biskupové Čech a Moravy zvou mladé lidi na celostátní setkání mládeže, které se bude konat od 14. do 19. srpna 2012 ve Žďáru nad Sázavou. Poslední setkání tohoto charakteru se konalo v roce 2007 v Táboře. Zvaní jsou mladí od 14 let. Program bude obsahovat nabídku i pro vysokoškoláky a již pracující.

V rámci setkání se bude v sobotu 18. srpna konat tzv. Den rodin, během kterého bude připraven program speciálně pro manželské páry a nebudou chybět ani zajímavé akce pro děti.

Setkání je součástí příprav na oslavu cyrilometodějského jubilea v roce 2013 a jeho tématem bude Duch svatý a svátost biřmování. Informace a přihlášky: <http://zdar2012.signalny.cz>.

Domky lidem

Spřesahem jednoho roku, si naši spolupracovníci Charles a Rosemary plánovali stavbu domku. Stejně tak i mzee Gervas srodinou a učitelka Juliana sse svými dětmi začali potom od základů stavět zděné domky pro svoje rozvětvené rodiny. Vyjimečně pilný a inteligentní domorodý rolník Gwaya

srodinou a několik dalších vKamsaba a Ulete je následovalo, anebo se dalo do stavebních úprav toho, co si již sami postavili. Co člověk to jiný přístup ke stavbě a jejímu dokončení. Rozhodnutí ke stavbě je kromě podpůrné finanční pomoci především o odvaze jedinců k samostatnosti i pilnosti. O přesvědčení, že teď nastala ta správná chvíle, která se už nikdy nemusí živit jejich rodin opakovat. Všem jsme se snažili pomáhat, ale viděli jsme rozdílné postoje stavebníků. Naštěstí bylo jen málo těch, kteří očekávali, že jim domek postavíme, aniž by přiložili

ruce k dílu. Snad největším překvapením byl pro nás Gervas, známý notorický tichošlápek. On jediný, svou neustálou snahou hnát stavbu rodinného hnízda vpřed, byl také první v jejím dokončení. Stavělo se ztvárnění i pálených cihel, dřeva a vlnitého plechu. Radost lidí je veliká, protože se stále ještě finišuje, aby bylo vše pod střechou, než začne období dešťů v prosinci.

Pár diagnóz

Vzájmu zkrácení letošní zprávy se nechceme rozepisovat o strastech našich nemocných, ale bylo jich samozřejmě i letos nepříjemně dost. Při nich vždy kráčí starost sradostí ruku v ruce. Kupř. u jedné z našich maminek, dříve sirotka v adopci, která kupodivu porodila zdravé dítě, bylo diagnostikováno *kaswende*, což přes jeho exotický název není nic jiného než syfilis. Naštěstí bylo možné jí okamžitě sehnat potřebné injekce a zahájit v místním dispenzáři léčbu. Vzhledem klékům, které byly okamžitě po ruce, lze mluvit o velkém štěstí. Jiné je to sotem dítěte, který trable způsobil a zmizel někde vbuši v oblasti vesnice Itaka asi 70 km vzdálené. Je jasné, že bude nemoc šířit dál a krodině se nevrátí.

Jedna z našich současných studentek - opět sirotek - si zase stěžovala na úpornou plíseň v oblasti genitálií a na to, že jí nezabírají léky, které jí naordinoval lékař, kterého už navštívila. Než nám ale své těžkosti stačila pořádně popsat, požádala během deseti minut konzultace o pět skleniček vody, které hltavě vypila. Pochopili jsme, že je učebnicovým příkladem cukrovky, což následně v nemocnici testy na glykemii potvrdily. Tím se vysvětlily i její předchozí potíže a nemožnost je farmakologicky zvládnout. Mnohem skličující je letošní pohled na tetu Dafrózu, která je HIV pozitivní, ale při svém postižení se vytrvale stará o malou Dorotheu, dceru své sestry, které před několika léty zemřela. Zatímco teta - tzv. žena v nejlepších letech - se ztrácí před očima, malá Dorothea už začala v Mkulwe chodit do základní školy, kde se mezi dětmi otrkala a přestala být ustrašená z každého neznámého člověka. Všimli jsme si také, že děti předškolního věku mají v africkém vesnickém prostředí mnoho popálenin a úrazů, vzniklých životem u otevřeného ohně. Jako každoročně i letos se nám popálila další dvě děvčátka. Naštěstí to byly popáleniny dobře se hojící, ne příliš rozsáhlé a včas odborně ošetřené.

Letošní rok jsme jednoho z nich pochovali ve věku 25 let, právě zdůvodu shora zmiňované rakoviny kůže, která si v případě tohoto ubožáka vybrala jeho obličejovou část. Jeho utrpení bylo strašné a pohled do jeho rakovinou vyžraného obličeje podlamoval kolena i vzbuzoval soucit. Když zemřel, přežila jej maminka se stejnou genetickou vadou, ale kupodivu jej také přežila i babička a sestra, které žádné zdravotní potíže nemají.

Aby utrpení těchto lidí nebylo dost, starají se spousta hlupáků za skryté podpory zmiňovaných čarodějů o to, aby se lidé domnívali, že lidí postižení touto vadou jsou Bohem prokletí a od přirozenosti zlí. Tvrdí o nich že nikdy neumírají, ale jednoho dne se prostě ze života vytráčí anebo, že se takové děti rodí ze svazku afričanky s bělochem. Velmi rozšířenou fámou je přesvědčení, že albinismus je nakažlivou nemocí, takže tito postižení nejsou nikde přijímáni do zaměstnání. Převažuje tvrzení, že již jen svou prostou přítomností mohou nakazit jídlo, a stejně tak i své spolupracovníky...

Za těchto podmínek sociální diskriminace není moc obtížné vzbudit přesvědčení v hlavách lidí okolní populace, nasávajících od malička dominantní animistické představy, že „léky“ vyrobené z části těl albínů mají záračnou moc zprostředkovat pozemské štěstí ve formě peněz a krásy či jiného typu úspěchu. Všimněme si, že se zde opakuje stále stejný motiv jako před deseti nebo dvaceti lety. Taková „medicina“ je nejen prodávána v Tanzánii, ale úspěchem a samozřejmě potají, vyvážena a prodávána v okolních zemích jako je Burundi nebo Demokratická republika Kongo. Za tak zavrženíhodný vývozní artikl zaplatí životem ročně asi 40-60 albínů, ačkoliv se je stát již snaží od těchto hrůz právně i fakticky ochránit. Potíž je ale v tom, že všichni nemohou žít izolováni v centrech pro ně organizovaných i když je jim tam poskytováno vzdělání, potřebné léky i ochranné pomůcky. Takovými jsou kupř. sluneční brýle, zvětšovací skla pro jejich slabý zrak, klobouky se širokým okrajem nebo vhodné oblečení schopné chránit rizikové oblasti těla. To, co zde především postrádají je možnost žít uprostřed svých rodin a příbuzných a v mnoha případech i mezi nimi dokončit svou pozemskou pouť o které vědí, jak je riziková a krátká.

Radosti i strasti

Bezpochyby kletostním radostem naší rozvojové práce patří pokračování všeho, co má i dlouhodobě

souvislost spítanou vodou pro domorodce. Takovým je především dokončení základní struktury vodovodu v Mkulwe, kde je konfigurace terénu pro jeho vybudování obzvláště komplikovaná. Letos se však podařilo a jeho další rozšiřování budeme muset mít pod přímým dohledem. Podařilo se nám dostat vodu z údolních studní až do velké jímací nádrže postavené ve vesnici na vrcholku kopce. Celkové převýšení tak činí více než 60 m. Při všech pomocných pracích, jak zněla především naše podmínka před zahájením dohody o naší pomoci vesnici (tzn. doprava

všeho z materiálu z aut do skladu nebo na nepřístupná místa, výkopy kuložení potrubí i jeho vlastní pokládka, spolupráce při ověřování jeho výkonu) vypomáhali vesničané, jejichž pilné nasazení bylo příkladné a hlavně potřebné. Doufejme, že jim ochota k práci vydrží i pro budoucí denní údržbu a dlouhodobý servis takového civilizačního vymoženku. Ne vždy a ne všude je postoj domorodců tak vstřícný. Většinou zůstává u velkodušného řečnění a slibů, do jejichž plnění se později nikomu nechce.

ADVENT (OČEKÁVÁNÍ PŘÍCHODU SPASITELE)

Kolikátý už vnašem životě prožíváme? A zamysleli jsme se, zda jsme se alespoň o malý kousek za ta léta posunuli ve své víře, ve svém duchovním životě? Nepodléhali jsme příliš hřmotu a komerci světa, připravám na oslavy a nedbali jsme na podstatnější přípravu svého nitra? Naše odpověď může být zdrcující, ale neztrácejme odvahu, náš Pán je milující, odpouštějící, chápe naše škobrtání. Má radost i z našeho často neúspěšného snažení! Jen to snažení musí být trochu vidět. Na našem duchovním životě totiž musíme pravidelně pracovat, věnovat čas, úsilí, modlit se, číst Písmo tak, aby se nám chvílky věnované Pánu staly samozřejmostí a nutností. Jako sportovec, který trénuje, pokud pravidelný čas tréninku vynechá, chybí mu. Knovému začátku je teď příhodný čas a věřím, kdo začne opravdu v tuto adventní dobu, a bude ve svém úsilí pokračovat celý další rok (či dva), zaraduje se o Vánocích (možná až těch příštích, podle míry svého úsilí), když bude moci podat Jezulátku vjesličkách svůj dáreček: ano snažil jsem se, jsem o kousek dál.

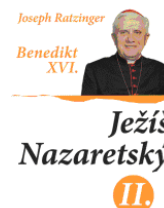
Kzamyšlení nám možná pomohou některé myšlenky papeže Benedikta XVI.:

„Dny adventu se podobají tichému klepání na naše nitra, abychom se odvážili hledat tajemnou Boží přítomnost, která jediná může člověka opravdu naplnit a osvobodit.“

„Měli bychom vsobě mobilizovat dobro, které už bylo skoro zapomenuto, ochotu myslet na druhé a dobro jim prokazovat.“

„Vánoce vyžadují, abychom připravili svá srdce. Je třeba hledat smír, po němž přijde ta pravá radost a pokoj. Výzvou a příležitostí k přípravě srdce je právě Advent.“ **MM**

TIP NA VÁNOČNÍ DÁREK ANEB VRCHNÍ ORDINÁŘ SE OPĚT UJÍMÁ PERA

V předvánočním čase vydává nakladatelství Barrister & Principal další díl teologické sumy papeže Benedikta s prostým titulem Ježíš Nazaretský II.

Kdo četl první díl, jistě má dá za pravdu, že se jedná o četbu strhující, záživnou a současně velmi hutnou. Tato kniha je živoucím důkazem faktu, že teologie není nudná a fádňá věda, ale daleko spíše se podobá napínavému detektivnímu ději, který nám svými vlastními metodami dává nahlédnout přes kalnou clonu všedních dní do transcendentní budoucnosti.

Dle mého názoru je právě takové předvánoční resp. adventní objevování odvrácené tváře Spasitele prostřednictvím literárního počínu z pera vrcholného teologa a současně nejvyššího pastýře více než vzrušující.

Jak sám editor uvádí, druhý díl knihy, kterou Joseph Ratzinger – Benedikt XVI. čtenářům nabídl jako „výraz svého osobního hledání Pánovy tváře“, nikoli jako akt učitelského úřadu, pokračuje v interpretaci evangelií, vedené snahou „porozumět postavě Ježíše, jeho slovům a jeho činům“.

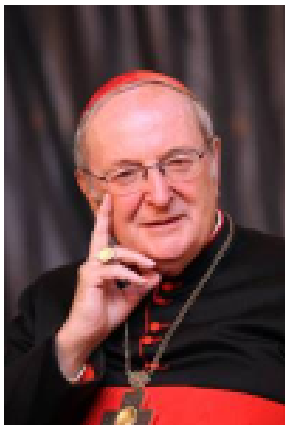
Po prvním díle (rok vydání 2007), který sledoval Ježíšovu cestu od křtu přes počátek veřejného působení, horské kázání až po událost proměnění, se druhý díl dostává k nejzávažnější části novozákonního svědectví: k Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání – a hledá odpovědi na otázky: Proč Ježíš musel zemřít? Co znamená zmrtvýchvstání? A co to znamená pro nás?

Metodologicky se dílo hlásí k hermeneutice víry, která zodpovědně zachází s historickým poznáním, ovšem na první místo klade tajemství zmrtvýchvstání, základu křesťanské naděje – zde se rozhoduje 15 zdůrazňuje Benedikt XVI., „zda Ježíš jen byl, anebo zda také je.“

Lze ji objednat v běžné knihkupecké distribuční síti či na internetu: <http://www.barrister.cz/knihy/343/jezis-nazaretsky-ii/>. Vhodnější vánoční dárek si asi nelze představit.

Jakub Holeček

KAZÁNÍ KOLÍNSKÉHO ARCIBISKUPA VPRAŽSKÉ KATEDRÁLE NA POČEST SV. ANEŽKY ČESKÉ

Papežský legát kardinál Joachim Meisner pronesl své kázání 12. listopadu 2011 během mše svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na počest sv. Anežky České při příležitosti 800. výročí jejího narození. Tuto bohoslužbu přenášela i Česká televize, takže homilii bylo možné sledovat i ztepla doma (což byl snemocnými dětmi i můj případ). Nutno předem podotknout, že kardinál Meisner je naší zemí resp. našemu národu velmi blízký. Prvně tím, že vyrůstal se třemi svými bratry v silně katolickém prostředí v tehdy německé Vratislavi - tedy někdejší metropoli Dolního Slezska, které bylo až do osmnáctého století součástí Zemí Koruny české. Později byl jmenován pomocným biskupem erfurtsko-meiningenským. Působil pak dlouhá léta právě v této durynské metropoli, vbývalé NDR a tedy spřátelené zemi někdejšího socialistického tábora míru. V roce 1980 jej papež Jan Pavel II., s nímž se osobně znal již řadu let, jmenoval biskupem berlínským. Berlínské

biskupství se svou východní a západní částí diecéze patřilo v době rozděleného Německa z hlediska církevní politiky k nejtěžším biskupským úřadům. Po smrti kolínského arcibiskupa Höffnera v roce 1987 byl konečně tehdy už kardinál Meisner jeho nástupcem.

Ve své promluvě vpražské katedrále pak kardinál Meisner mimo jiné zmínil: „A ty, Betléme, zemi judská, zdaleka nejsi nejmenší z předních Judových měst“ (Mt 2,6) říká prorok s poukazem na to, že se tam měl narodit Ježíš Kristus. Analogicky můžeme říci: „A ty, země Česká, vůbec nejsi nejskularizovanější zemí Evropy, vždyť žádný národ není vyznamenán tolika zemskými patrony jako ty.“ Mezi nimi má postavení jakési první dámy svatá Anežka Česká z Prahy.“

Dále zdůraznil, že slavíme-li svatou Anežku Českou, nemá to nic společného s nostalgií, naopak daleko spíše s přítomností, v níž nás svatá Anežka s milostí Boží chce a může uschopňovat pro budoucí časy.

Připomenul, že druhý klášter po Praze byl svatou Anežkou založen ve slezské Vratislavi, odkud pochází. Kardinálova tamější domovská farnost byla inkorporována ke křížovníckému klášteru svatého Matěje. Proto – jak zdůraznil – se od dětství cítí se svatou Anežkou úzce spjat a toto spojení hrálo v jeho osobním životě nemalou roli.

Dále citoval, že u příležitosti Druhého vatikánského koncilu předali 18. listopadu 1965 polští biskupové pod vedením Karola Wojtyły svým německým bratřím v biskupském úřadě pozdravné poselství. Stojí v něm, co je posláním evropských světců a evropských křesťanů, a totež kladl ve své promluvě kardinál na srdce i všem posluchačům: „Stavět mosty mezi národy dokáží jen svatí lidé, jen ti, kdo mají čisté úmysly a čisté ruce. Nechtějí bratrskému národu nic vzít, ani jeho jazyk, ani zvyky, ani zemi, ani hmotné statky, naopak: sami mu přinášejí svrchovaně hodnotné kulturní statky, ba vůbec to nejcennější, co mají: sebe samy.“

Kardinál Meisner v duchu své promluvy uzavřel homilii slovy: „Svatá Anežko Česká, ty nám dáváš to nejcennější, co vůbec můžeš dát, sebe samu. Proto jsme spoluobčany světců a ve spojení s nimi jsme obyvateli Božího domova. Nikdy na toto svoje důstojenství nezapomínejme! Amen.“ **Jakub Holeček**

Děkujeme všem, kteří se zasloužili o přípravu kostela na Malvazinkách a všem, kteří na bohoslužbu přišli. V sobotu 5.11. sloužil P. Bouška mši sv. sice za svitu svící, ale ve zcela zaplněném kostele. Po mši sv. jsme navštívili hroby smíchovských duchovních.

situace jako vpřípadě Daudiho, dlouho potlačovaný strach, adrenalin v krvi a s ním spojené emoce sehraji svoji roli a může dojít kmasakru.

Střet kultur

Zásadní nevýhodou domorodců je nevzdělanost a neinformovanost, která umožňuje, aby v jejich hlavách byly jako realita zafixovány zcela směšné představy o možnostech a praktikách obávaných mchawi. O těch pak zcela vážně diskutují. Pokud ne, je to ta horší varianta, kdy jsou rozhodnutí vzít věci do svých rukou a pak se děje násilí. Jindy takový rozhovor nabude až komických závěrů.

Tak mi vsouvislosti skauzou Daudiho domorodci začali vyprávět, že je nepochybně ověřené cestování

čarodějů na velké vzdálenosti pomocí velké pletené ošatky. Ta se běžně v domácnostech používá k čištění rýže. Představa, že by mohla sloužit jako malý létající talíř mě sice pobavila, ale namítl jsem, že i v Evropě před dvěma sty lety lidé věřili na čarodějnice a jejich cestování vzduchem pomocí košat. Nicméně že dnes už je to téma používané pouze v pohádkách pro malé děti. Argumentovali tím, že v jejich zemi je to vážné téma, kterým se zabývali i poslanci. Ti prý nechali před časem svolat některé čaroděje, aby jim pomohli snížit náklady na dopravu, které vznikají cestováním

poslanců mezi Dar es Salaamem, kde bydlí a Dodomou, která je administrativně hlavním městem země a ve které je sídlo parlamentu. Reprezentanti národa měli v úmyslu využít tohoto „dopravního prostředku“ a bylo tedy třeba objasnit podmínky, za kterých by se dal používat na vládní úrovni. Čarodějové sice souhlasili, ale podmínkou takového dopravy byl požadavek létat nazí. To prý poslanci rozhořčeně odmítli a celý „tendr na dopravu“ se rozpadl...

Naše hovory na tato africkou společnost tabuizovaná témata mezi námi a domorodci jsou možná jen díky dlouhodobé spolupráci slidmi vbuši i ve městě a jejich důvěře knám. Na takovém vyprávění je sice často smutný kriminální obsah, ale to, co nás vyvádí z rovnováhy více je míra přesvědčenosti vypravěčů o možnostech čarodějů pohybovat se neomezeně v čase i prostoru. Děsí jejich osobní nevzdělanost i za ní skrytá potenciální stádnost a snadná manipulovatelnost. Na druhé straně je třeba být objektivní a připustit, že taková výtka se netýká jen africké kultury. I my se dovedeme chovat při některých tématech velmi podobně a nekompromisně. Etnické, náboženské, sociální i ekonomické konflikty po celém světě nás usvědčují z obecné humanitní zanedbanosti i absence velkorysosti a milosrdenství. Čili hlavních atributů lásky, ke které jsme se narodili. Pro kterou nás konkrétně Bůh povolává k životu.

Skutečnost a mýty o albínech

Do světa mýtů patří i africká existence lidí, kteří se narodí snížkým nebo žádným procentem kožního barviva melaninu, které je zvláště pod intenzivním africkým sluncem, těžkou predispozicí rakoviny kůže. Potřebné barvivo chybí také v očích a vlasech. Těmto lidem se říká albíni a běžně se dožívají asi 30 let života. Jen pouhá 2% dosáhnou čtyřicítky. V evropských podmínkách je délka jejich života srovnatelná s běžnou populací. Také v Kamsamba jich žije několik a jejich životy jsou velmi strastiplné.

scelorepublikovou distribucí. Vté době jsme pochopitelně netušili, kam nás naše misijní poslání během let zavede, a že tato oblast se nám stane na roky cílovým určením.

Místní vesničané si tehdy všimli, že se ztrácejí beze stopy někteří mladí chlapci ve věku do 20 let. Časem se podezření zúžilo na místního mchawi, který míval na vesnické poměry nezvykle mnoho návštěv z města, které přijížděly drahými terénními vozy. Vesničánům bylo podle oblečení jasné, že to jsou dobře situovaní lidé. I dotyčným čaroději se až podezřele dobře dařilo a poměrně vkrátké době si kzávisti mnoha lidí nechal postavit velký zděný dům, do kterého se každý bál vstoupit. Nevysvětlitelné zmizení tolika lidí se krylo se stejně těžko vysvětlitelnou vesnickou prosperitou, a dalo

tak vzniknout podezření a následně i udání. Jednoho dne se náhle objevila policie a provedla prohlídku domu. Ke svému zděšení v něm objevila mrtvolu mladého muže, zavěšenou na provazech a čerstvě staženou zkůžku. Na stránkách novin policista, který byl prohlídkou domu pověřen, nenalézal slova pro hrůzný pohled, který zažil.

Stažená kůžka mladíků byla hlavním obchodním artiklem mchawih, který ji prodával movitým městským zájemcům. Africkým manažerům a ředitelům různých firem včetně těch nadnárodních,

obchodníkům a modelkám, které se toužili stát královnami krásy a zajistit si tak osobní i obchodní prosperitu, krásu nebo kariérní postup či odrovnat konkurenci. Mchawi policii přiznal, že kůži jednoho člověka rozprodal po kousíčkách za celkovou cenu rovnající se tehdy cca. pěti milionům tanzanijských šilinků. Dá se odhadnout, že vsoučasnosti by jeho zisk činil až 200.000,- Kč. Nezapomeňme však, že nezvěstných mladíků bylo více. Vzemí, kde lidé tradičně počítají vládu stovek a tisíců šilinků a život člověka má jen malou cenu je tak vysoká finanční motivace pro mnoho lidí oslňujícím pokušením. Navíc škodit lidem a intrikovat je vlastní podstatou tohoto čarodějnického řemesla, a to i přes vnější systematicky živené zdání mystického tajemna, které lidem nahání hrůzu. Položme si zde otázku: Jaký je vlastně rozdíl mezi nájemným vrahem, řekněme „evropského typu“, který pro objednavatele za peníze odrovná střelnou zbraní člověka na kterého ukáže a jeho ruce zůstanou tzv. čisté a primitivním africkým mchawi, který dosáhne téhož výsledku, ale za pomoci jedů? Obecně se v Africe ví, že právě mchawi škodí lidem na objednávku jiných, kteří nechtějí podstupovat rizika a přejí si zůstat v pozadí své zášti. To je podobně zástupný institut jako práce nájemného vraha v tzv. „civilizovaných“ zemích. Navíc v africké společnosti po generace psychologicky přítomný a dostatečně praxí ověřený.

Pak je tu ještě jeden – pro řemeslo mchawih - velmi výrazný motivační argument. Smrt, která se dá bez rizik nazvat „přirozenou“ není povinné v Tanzánii hlásit na policii. To znamená, že je to každá taková, při které nešťastníkovi evidentně netrčí mačeta ze zad nebo nemá oddělenou hlavu od těla apod. Takže je „výhodou“, že mrtvola po úmyslně podaném jedu vypadá stejně nenápadně jako po jakémkoliv ústřknutí hadem nebo úmrtí na malárii. Domorodci-vesničané sice vědí, odkud smrt přišla, ale strach z pomsty je nutí mlčet. I oni se smrti jedem bojí, a proto na mchawih nikdy neukáží prstem. Informace ale mají ve svých hlavách uloženy. Jsou-li však vhoufu a vznikne-li navíc

STAROČESKÉ RORÁTY PODESÁTÉ!

Je to letos již podesáté, kdy jsou vadventu ranní mše svaté (kromě nedělních) doprovázeny zpěvem staročeských rorátů. Pojďme tomuto výročí věnovat pár slov.

Myšlenka rorátních mší, které zavedli otcové Ondřej Pávek a Vít Uher, dva nebo tři roky zrála, než došlo k realizaci vté podobě, jak to známe dnes. Aby všichni zúčastnění měli možnost být co nejbližší k Eucharistickému Kristu i sami k sobě a v neposlední řadě aby se i zpěv sjednotil, má asi dvacet účastníků bohoslužby možnost usednout vsamém centru dění, za mřížkou mariánského oltáře, odkud jsou také roráty harmoniemi doprovázeny. Volba mariánského oltáře má ještě jeden důvod: rorátní mše byly původně slouženy ke cti Panny Marie, jak i z textů písní jasně poznáváme. A proč tyto adventní zpěvy označujeme jako „roráty“? Podle prvního slova příslušného formuláře „Rorate“ neboli „Rosu dejte“.

Adventní ranní mše ke cti Panny Marie jsou ryze českým specifíkem, jehož kořeny sahají až do doby Karla IV. Původně ryze chorální zpěvy byly později proloženy písněmi - stextem nejprve latinským, pak českým. Svého vrcholu dosáhly roráty v 16. století, zrušení literátských bratrstev Josefem II. přineslo útlum jejich provozování. My dnes při mši používáme výběr rorátních zpěvů tak, jak je uspořádal a v roce 1940 tiskem vydal dr. Dobroslav Orel. „Roráty patří jako čistý a vroucí výraz mariánské úcty našich předků po stránce hudební knejkrásnějším výtvorům duchovní písně vůbec.“ píše dr. Orel vpředmluvě své sbírky. I dnes, sodstupem dalších sedmdesáti let, mu musíme dát za pravdu. Rorátní písně jsou opravdovým klenotem, který jsme zdědili od našich předků a kterému patří místo vnaší národní tradici. Asi není náhodou, že oblíbenost rorátů v posledních dobách roste. A tak pokud jste to letos ještě nestihli, určitě přijďte!

A malá statistika na závěr:

- ranní adventní mše u sv. Václava v posledních letech pravidelně sloužilo 6 kněžím
- o doprovod se staralo a stará 5 varhaníků
- během jedné mše se zazpívá většinou 12 písní
- při průměrné délce adventní doby tří a půl týdne je to 21 rorátních mší v roce

Petr Habán

Děkujeme všem, kteří přišli v sobotu 19.11. na tradiční předvánoční úklid u sv. Václava. Nebylo jich mnoho, o to potřebnější byl jejich výkon!

Děkujeme všem, kteří připravili a zorganizovali Adventní vyrábění v neděli 20.11. skoro 50 dětí a rodičů připravovalo drobné dárky, které budou prodávány ve prospěch MBU.

Děkujeme všem, kteří připravili a zorganizovali Farní odpoledne na radnici. I když návštěvnost nebyla taková, jako v minulých letech, přesto mají podobná setkání smysl. Ke všem akcím se vrátíme v dalším čísle Zpravodaje.

NEZBEDA - ČASOPIS PRO DĚTI

V těchto dnech je nejlepší možnost kpředplacení dětského křesťanského časopisu Nezbeda spřílohou Cvrček pro předškolní děti.

Ukázkové číslo vám redakce zašle na vyžádání a je také možno si je prohlédnout vnašem kostele. Pokud vás časopis zaujme, nenechte si to pro sebe a povězte o něm dále. Vítaní jsou dárci a sponzoři přispívající na vydávání. Potvrzení o daru pro finanční úřad redakce vystaví. Příloha Cvrček je připravena na rozšíření o čtyři strany, čeká se jenom na dostatek prostředků na tisk a distribuci. Za jakoukoli pomoc děkujeme.

Helena Cuhrová www.casopisnezbeda.cz

ODSTÁVKA VARHAN

Pravidelní návštěvníci bohoslužeb v kostele sv. Václava si jistě „všimli“, že varhanní doprovod byl na přelomu měsíců říjen/listopad zajišťován od Mariánského oltáře harmoniemi, nikoliv zkůru varhanami. Důvod této odstávky varhan byl následující – rozšíření varhan o čtvrtý měch (rozměrově a kapacitně největší) a jeho napojení na část varhan, která ač počtem rejstříků nejpočetnější, byla napájena vzduchem z měchu nejmenšího. To způsobovalo „rušivou vibraci vnasazení tónu“ (zvuk vydaný píšťalou se při zmáčknutí klávesy zatřásl). Napojením na velký měch byly tyto vibrace v uvedené části varhan eliminovány a třás odstraněn.

Tomuto vylepšení našich varhan však předcházely nezbytné úkony, jejich řešení nebylo snadné a bez pomoci ochotných farníků by bylo jen těžce realizovatelné. Velkým oříškem bylo velký měch vůbec dostat k varhanám. Po schodech na kůr se rozměrově nevešel, proto byl zvolen způsob vysoukání měchu za pomoci výsuvného žebříku přes zábradlí kůru, sčímž při hmotnosti měchu kolem 2,5 metráku měli čtyři chlapi plné ruce i nohy práce. Po třech měsících, kdy dřevěná konstrukce měchu po boku varhan vstřebávala vlhkost prostředí, byl nový měch nainstalován do útrobu nástroje. K této akci, která začala 23. října, byli zapotřebí opět čtyři silní muži, neboť bylo nutno realizovat konstrukčně nejideálnější řešení uložení měchu do varhan. Proto musel být odpojen původní měch, vyneseno vně varhan, na jeho místo na novou nosnou konstrukci umístěn nový měch a nad něj usazen měch původní. Další část prací, kterou již zajišťovali varhanáři, obnášela napojení nového měchu ke vzduchové soustavě, přizpůsobení vedení vzduchovodů knovému usazení původního měchu, zatěsnění a opětovné rozchození varhan.

Celkem bylo nově zhotoveno a položeno cca 7m nově zhotovených vzduchovodů (dřevěné hranoly o vnitřním průměru od 30 do 60cm) a vyrobena a nainstalována další nezbytná zařízení. Varhany se (i když jen ze dvou třetin) opět rozezněly vsobotu 5.11., plně rozeznění i snápním z nového měchu proběhlo o týden později. Velké díky patří „silným mužům“ farnosti, bez jejichž spolupráce na stěhovacích pracích by dílo bylo jen s obtížemi realizováno. Díky patří také jejich ženám, které své chotě ochotně uvolnily od svátečního stolu do kostela k stěhování měchů, jenž z časových důvodů muselo proběhnout vpoledním čase nedělním. Nemalé díky patří otci Petrovi, bez jeho podpory (nejen duchovní) by celá akce nemohla ani vmyšlenkách vzniknout.

A co bude dále s nejmenším měchem? Zatím je od přívodu vzduchu z varhanního ventilátoru odstaven. S jeho využitím se však počítá při další etapě vylepšení našich varhan, která plánuje rozšíření druhého manuálu o dalších 5 rejstříků. Ale to je již obsahem dalších projektových úvah a plánů...

Václav Vála, smíchovský regenschori

DRAŽÍ V KRISTU A PANNĚ MARIÍ,

pomalou se blíží závěr církevního roku a Církev nám klade před oči závěr světových dějin a veřejný nebo také slavný Boží soud, prostě soudný den. Tehdy bude všem známo, co dobrého nebo zlého každý spáchal a jaký je jeho věčný úděl. O tom nás poučuje např. evangelium podle sv. Matouše a kniha Zjevení sv. Jana. U sv. Matouše čteme: „Až přijde Syn člověka ve slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: Pojdte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, atd. Potom řekne i těm po levici: Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst atd. Den posledního soudu Církev už

že býval lodním kuchařem na zámořských lodích. Co je na tom pravdy, dnes už můžeme těžko ověřit, ale my jej vídáme jako vysokého, urostlého starce, překvapivě vždy čistě oblečeného do bílých kalhot a bílé košile, který starostlivě pečuje o svého vnuka od jeho pěti let. Dnes je klukovi šestnáct a zdá se, že se snaží dědovi jeho péči oplácet.

I letos děda Daudi přišel, aby poprosil o materiálovou pomoc, že by rádi svukem opravili – ještě před obdobím dešťů - svoji hliněnou chaloupku. Rádi jsme jim takovou pomoc přislíbili.

Od této prosby neuplynuly ani dva dny a na kamsambské návsi před policejní stanicí se strhla malá revoluce. Víc než stovka domorodců se dožadovala vydání vězně zely, aby sami vykonali spravedlnost. Policie ozbrojená ostře nabitými puškami, takový požadavek rázně odmítla. Vězněm nebyl nikdo jiný než sympatický dědoušek Daudi, kterého ve svém domě ten den vpoledne překvapila manželka

jednoho zmístních učitelů. On si ji hned nevšiml, takže se ukryla a nepozorovaně sledovala, jak Daudi vdome „čaruje“. Podle jejího tvrzení tajemné rejdy spočívaly vtom, že rozsypával v jeho prostorách bílý prášek a při tom cosi mumlal. O prášku se paní učitelová domnívala, že je jedem, který má zahubit její rodinu. Pochopitelně ihned křikem a voláním o pomoc způsobila povyk, při kterém se začali sbíhat lidé. Daudi vzal sice nohy na ramena, ale protože dav se rychle zvětšoval a hrozil mu zabitím, dal se na útěk k malé místní policejní stanici, aby se zachránil. Policie jej ihned vsadila

do cely, protože dobře zná obecně rozšířený názor vesničanů, že nejlepší *mchawi* - čaroděj je mrtvý čaroděj. A tak jako lidé dovedou i ve městě chyceného zloděje na místě ukamenovat nebo upálit, a to dříve než něco policisté kolem podniknou na jeho záchranu, tak by i zde domorodci ve víru rozjítřených vášní dovedli Daudiho na místě lynčovat.

Taková událost je ve vzdálené vesnici vbuší pochopitelně silným podnětem pro fantazii domorodců a oni se bezprostředně otevřeně rozpovídají o svých názorech a často i osobních zkušenostech. Je znich cítit strach a nejistota z té duchařiny kolem. Právě přítakovém povídání začnete žasnout, jak silně mají tanzanijské své představy o čarodějích a jejich nekalé praxi proti lidem vsobě zakořeněny. To jsou ty okamžiky, kdy bytostně pocítujete rozdíl mezi kulturami. Denně sice pracujete slidmi, kteří se naučili používat vřdobytky současné techniky (kalkulačky, mobilní telefony, internet), ale uvnitř svých srdcí trčí hluboko vmentalitě předchozích generací. Na druhé straně praktikované čarodějnictví je realitou africké společnosti a opravdu pracuje konspirativně v utajení. To proto, že je nejen formálně vrozporu se zákonem, ale je i skutečným podhoubím nejtěžších kriminálních deliktů.

Ano, jistý moudrý respekt a opatrnost je vždy na místě, protože tito lidé pracují svelice účinnými jedy, které dovedou připravit a bez skrupulí používat jako nikdo jiný. „Na jedy si zde dávejte pozor!“ Právě takovou moudrou a ze zkušeností vyvěrající radu nám dali kdysi italsí misionáři vprvních letech naší africké práce.

S kážít na trh...

Na dvěstěkilometrově cestě ze Mbeya do naší misijní stanice vbuší projíždíme nedaleko vesnice, která před více než deseti lety smutně proslula svoji bezpochyby hrůzoplňnou kauzou vsouvislosti sčarodějnickými praktikami. Celý případ byl odhalen a policií vyšetřován. Dostal se tak i do tisku

uzavření kolostomického vývodu. Zmizel tak nepříjemný zápach, pro který se jí stranilo nejen okolí vjejí vesnici, ale dokonce i někteří z jejich příbuzných a také spolucestující vdopravních prostředcích, když jezdila na různá vyšetření ve Mbeya. Svě o tom může vyprávět také náš Isack, který ji měl na starosti po našem odjezdu do Evropy, kdy bylo nutné sní absolvovat 800 km dlouhou cestu Mbeya – DSM linkovým autobusem a doprovázet ji na četná předoperační vyšetření. Ztěto jejich nekonečně dlouhé, celý den trvajících osmisetkilometrových křížových cest, mi poslal

voněn den do Evropy několik zoufalých esemesek, ve kterých se dotazoval, co má dělat, když je spolucestující nevybíravě napadají a žádají řidiče, aby je kvůli zápachu vyloučil z dopravy. To se pak těžko hledá rozumná rada, která by vtu chvíli posloužila. Rozčilení pasažérů bylo oprávněné a jejich návrhy docela pochopitelné. Stačí si jen představit tu nekonečnou vzdálenost, stísněný prostor a africké vedro, které všechny pachy umocňuje.

Když konečně celé martyrium kolem Jiřinčiných operací i pooperačních rehabilitací skončilo, dostala tato dvaadvacetiletá dívka do ruky závěrečnou lékařskou zprávu. Vní jasně stálo, jak se stravovat a zároveň čeho se vyvarovat v nejbližších šesti měsících. Důrazně jí bylo ošetřujícím lékařem doporučeno, že má vyhnout především těhotenství, které by pro ni mohlo vsouvislosti s prožitými komplikacemi znamenat smrtelné ohrožení. Jinak ekonomicky viděno - z pohledu vynaložených nákladů MBU – celá tato roční epizoda stála MBU (na Evropu „pouhých“ ...) cca. 13.000,- Kč, což ale pro průměrného tanzanijské představuje enormní, a tím i nedosažitelnou částku 1.300.000,- TZS, za kterou na něho číhá smrt, pokud ji není schopn zaplatit. To by případ Jiřinky nepochybně byl...

Dnes – o rok později - je Jiřinka opět šťastná, protože se uzdravila. Špatné je zapomenuto. Podařil se jí také návrat do vnitřně komplikovaného vesnického prostředí, které se jí snažilo původně dost drsně a nemilosrdně ze svého středu vyobcovat. Nespolehlivý partner se kní opět vrátil. Možná si řeknete: „Holka hloupá a nepoučitelná...“ a dost možná, že někteří přitvrdí: „Nána pitomá a nevděčná. Je lehkomyslná a ničeho si neváží. Tolik peněz, času i osobních obětí ta záchrana stála...“ Nicméně, připustme ale také, že vBožím plánu mohou být i jiná řešení než ta naše a odpuštění mezi ně rozhodně patří. Jiřinka evidentně velkoryse rozpustila sobectví, kterým se proti ní ten muž provinil, ve svém znovunabytém štěstí a v touze být milována i milovat. Myslím, že jí máme co závidět i když ani pro nás nejsou takové postoje nedosažitelné.

Čarodějnictví a kriminalita

Africké země stejně tak jako mentalita domorodců nás bude mít stále čím překvapovat. Vmomentě, kdy sám život nečekaně otevře tabuizovaná témata, jakým je stále kupř. existence různých *wachawi* – čarodějů a šamanů (witchdoctors), nabude člověk pocit neskutečna a návratu do vzdálené minulosti. Bývá o to překvapivější, čím bližší vám jsou i lidé, kterých se to týká. Čím jistější jste si sami sebou, že je už dobře znáte. Zde je letošní epizoda na dokreslení takového tvrzení.

Celou tu dlouhou dobu, trvajících více než desítku let, co misijně pracujeme vkraji osmnácti vesnic Mbozi West, známe jednoho sympatického a skromného staříčka jménem Daudi. Traduje se o něm,

po staletí označuje jako den hněvu, latinsky v breviáři *dies irae, dies illa*:

*Den hněvu ten, ten hrozný den
k soudu poslednímu
člověk vstane, strach nastane
hříšníku každému.*

*Co já bidný, člověk vinný
mohu v svůj prospěch klást?
I pravdivý, spravedlivý
strachem se bude třást.*

Snad mi nebudete mít za zlé, když se v této souvislosti zastavíme u sedmi hlavních hříchů. Podle jedné modlitební knížky jsou v tomto pořadí: pýcha, lakomství, smilstvo, obžerství, lenost, závist a hněv. Pýcha je nezřízená žádostivost po vlastním vyniknutí, lakomství je nezřízená žádostivost po majetku, smilstvo je nezřízená žádostivost po tělesném požitku mimo manželský řád, lenost je nezřízená žádostivost po vlastním pohodlí neboli zakyslost a zahořklost v dobrých skutcích pro Boha a bližního, závist je smutek nad prospěchem druhých, hněv je nezřízená touha po pomstě. Hněv také patří mezi vášně a z tohoto hlediska může být i spravedlivý. Sám Pán Ježíš se hněval, třeba na prodáváče v chrámu nebo na farizeje. Kdo dával pozor, ten si všiml, že jsme neuvedly definici obžerství, nebo, jak se dnes politicky korektně říká, nestřídmosti. O pýše jsme hovořili už několikrát, že umírá půl hodiny po smrti a tedy musíme být ve střehu až do konce života. Ostatní hříchy jsou celkem jasné a zjevné, ale v dnešním nadbytku jídla, když se potraviny v supermarketech vyhazují po tunách, aby byly stále čerstvé a naleštěné, a v dnešní záplavě pochoutek pro batolata i seniory by nám mohlo uniknout nebezpečí nestřídmosti. Přitom by se docela dobře mohlo jednat o čtyřnásobný smrtelný hřích. Předně je nestřídmost nezřízenou žádostivostí po jídle a pití. Teď nebereme v úvahu ojedinělé výjimky, když obezita je důsledek nějaké nemoci. Ale jeden moudrý člověk poznamenal: „V koncentráku byli všichni hubení.“ Nezřízenost zasahuje lidi všeho věku, a když se nám po padesátce začne zpomalovat metabolismus, máme povinnost snížit příjem potravy. Tady mají určitou omluvenku ti, kdo dojíždají zbytky, aby se nevyhodily. Ovšem člověk není popelnice na zbytky a v tom případě je nutné dbát, aby se nepřipravovalo více pokrmu, než je potřeba. Za druhé může jít o hřích proti 5. přikázání, když si obézní lidé chystají nemoci srdce, cév a dalších životně důležitých orgánů. Za třetí lidé s výraznou nadváhou mohou dávat těžké pohoršení, zejména kněží, církevní hodnostáři a osoby řeholní, kteří jsou přísně vázání k větší střídmosti než ostatní. Jedna holčička, když se naučila nové slovíčko, povídá mamince: „Mami, tady jde těhotnej mnich.“ Ale obezita může mít i kladnou stránku. VUSA jsem vidal spoustu obtlouklých lidí, i mladých a dívek, které navíc nosily úplně stejná trička, kraťasy, kecky a kšiltovky jako kluci a měly feministicky zhrublý hlas, takže jeden český stážiista mi řekl: „Když vidím ty zavalité americké mužatky, nemám žádné pokušení.“ Za čtvrté může být ve hře nedostatek povinného milosrdenství vůči bližnímu. V podobenství o boháči a Lazarovi se lze domnívat, že boháč trpěl nadváhou, když denně skvěle hodoval, a přes své břicho neviděl chudáka Lazara. A víme, jak to dopadlo po jejich smrti. Je pravda, že svou střídmostí a také postem můžeme ušetřit jídlo nebo peníze na podporu chudých. Můžeme mít na zřeteli podvyživené děti v Africe, zvláště když je valnou většinou židovské diamantové a zlaté doly vykořisťují a ničí úrodnou půdu, jak si nedávno stěžovali afričtí biskupové. Ale nemusíme chodit daleko. I u nás žijí lidé a mladé vícečetné rodiny hluboko pod hranicí chudoby. Pečlivě a dlouho dopředu připravovaná metoda státních dluhů za účelem ožebračování národů mezinárodními bankéři přináší ovoce a naše vláda se rozhodla, že státní dluh budou snižovat především rodiny s více nezaopatřenými dětmi, nemocní a důchodci, tak aby chudí ještě více chudli a bohatí ještě více bohatli. A nesmíme zapomenout na shora uvedený úryvek z Matoušova evangelia o posledním soudu: „Měl jsem hlad a nedali jste mi najíst.“ Komu by připadalo zatěžko bojovat s obžerstvím z poslušnosti k Pánu Bohu, ať zvláště mariánští ctitelé drží redukční dietu pro radost Panně Marii

Žehná P. Filip M.

ZPRÁVA Z ROZVOJOVÉ MISIJNÍ STANICE MBU - ALLAMANO AGAPE

Měníme řidičáky

VESNICE KAMSAMBA – TANZÁNIE 2011

Jedna zprvních a řekněme si rovnou, že také nemilých povinností, která nás po příjezdu do Tanzanie letos čekala, byla celostátně povinná výměna našich tanzanijských řidičských průkazů. Vládní administrativa přikázala vzít všem řidičům otisky prstů, pořídit nové foto a dostavit se na policejní stanici osobně, a to se správně vyplněným formulářem. Letoškem tedy končí dlouhé období roztomilých řidičáků, které zmocni státu obsahovaly jen vlepenu stránku snacionálem i majiteli a zbytek tvořily miniaturní a ručně vyráběné tvrdé desky, které se kupovaly běžně od prodejců kdekoliv

na ulici. Do nich se také vlepovala fotografie řidiče patřičně oštemplovaná. Africká tvořivost a omezené materiálové možnosti balících papírů, které byly používány na úpravu povrchu, dávaly tak vzniknout kupř. dokladům svánoční tematikou, zelenými smrkčky, barevnými řetězy a ozdobami podle toho jaký balící papír byl tvůrcům k dispozici. Roztomilá postavička tištěného Santa Clause sdárečky jako by měla obměkčit srdce potenciálního policisty, chystajícího se vám nekompromisně napařit pokutu za domnělý či skutečný přestupek. Vnašem případě nás ale ve městě nikdo nekontroluje. Policie jako by zmizela. Jedno pivo po obědě žádný problém. Důležité je, že nic na silnici neprovedete. Vtomto směru se Tanzanie velmi podobá kupř. italskému chápání alkoholu za volantem. Dokonce i pokud vznikne taková situace, že je policista povolán, nikdy se neptá nejprve po vašich dokladech, ale po problému, který se má vyřešit.

Rizika silnic

Jinak jízda ve městě – a za takové lze de facto považovat pouze dvouapůlmilionový Dar es Salaam, neboť ta ostatní včetně Dodoma jsou jen velké vesnice - řízení vozu vyžaduje pružnou akceleraci ve spojení sumírněnou dávkou drзости jít do desítek drobných konfliktů, kdy pro ty druhé řidiče zdánlivě neexistujete. Pouze oni spěchají, takže vás stále podjíždějí a objíždějí po trávnicích, chodnicích pro pěší a všech možných i nemožných situacích. Do světelných křižovatek se běžně cpou na červenou. Vrcholem řízení městského provozu je vDarú místní úprava přednosti vjíždě vobdobí dopravní špičky, která začala platit již minulý rok. Takže vměstských částech, kde jsou tři jízdní pruhy, z nichž ten prostřední sloužil vždy k předjíždění, nyní vněm mají zásadní přednost vozidla jedoucí do středu města při ranní špičce. Od dvanácté hodiny polední se tato úprava mění na opačnou. Pochopitelně africký řidič obvykle žádné hodinky na ruce nemá a na určování času podle slunce na obloze nemá ani pomyslení. Tak se prostřední jízdní pruh stal rizikovou závodní drahou, po které se chvíli co chvíli proti sobě řítí několik vozů včetně nákladních kolosů většinou vnaprosto mizerném technickém stavu. Vmomentě, kdy už téměř hrozí katastrofa, jejich řidiči pak ve chvatu a bez výstrahy odbočují na svoji stranu a běda každému, kdo jim vtomto manévru překáží. Vzásadě platí pravidlo, že čím větší automobil, tím drzejší a troufalejší je řidič. Místo brzdění se především troubí a křičí zokénka. Takže vduchu této logiky nejdrzejší a nejrychlejší jsou mladí hoši řídící malé městské *daladala* mikrobusey, *bajaji* – motorové tříkolky a velké dálkové meziměstské autobusy. Ti mají také na svědomí nejvíce smrtelných nehod.

Motocyklisté a helmy

Jedna zprvních věcí, které jsme si letos na vesnicích i městech povšimli, byl nárůst vlastníků motocyklů převážně čínské výroby. Prodejci ve městech nabízejí prosperujícím domorodým rolníkům tento lákavý sortiment, protože vědí, že mnoho z nich pracuje cílevědomě a je schopno si v úrodném roce a dalších vhodných okolnostech vydělat dostatek potřebných peněz. Velkým rizikem novopečených majitelů je, že málokterý zjezdvců však vlastní i ochrannou přilbu, takže více motorek znamená i více silničních nehod a ortopedických zranění. Policie je toho názoru, že je třeba uzákonit povinné používání přileb u všech motocyklů. Sama obdržela od několika zahraničních firem sponzorský dar vládu desítek těchto bezpečnostních pomůcek pro vlastní potřebu. Dramaticky se také zvýšila i zranění voblasti hlavy. Jinak ortopedické oddělení vMuhimbili Hospital si stěžuje na pracovní přetíženost, kdy se operuje téměř celých 24 hod. a stále to nestačí. Celý problém začíná být společensky i zdravotnický neúnosný. Jednak se díky motocyklům zvýšila obecná kriminalita a organizovaný zločin, ale zároveň se i snížila šance pro běžné občany být operován s čímkoliv vpřijatelně dohledném termínu, protože potřební operatři jsou vytíženi povinnostmi na sálech s úrazy.

Zdravotnické změny

Nové okolnosti i potřeby vyvolaly mezi domorodci a lokální administrativou volání po realizaci změn vdosavadní organizaci zdravotnictví. Na jedné straně byl vznesen požadavek umístit do každé větš

vesnice (tzn. cca. 1000 a více obyvatel) Ambulantrní pohotovosti (Dispensary) včetně porodního sálku a do každé správně rozlehlejší oblasti pak Zdravotní středisko (Health Centre) vlastníci jeden terénní vůz jako sanitku pro dovoz pacienta či rodičky skomplikovanou polohou plodu do vzdáleného města. Protože je také nedostatek zdravotních sester uvažuje se o snížení délky jejich studia z 3 na 2 roky a jejich praktické umístění vblízkosti zdravotnických zařízení po předchozí praxi u lůžka i v terénu. Paramedici tzv. medicínští praktici, kteří především vafriických zemích nesou

na svých bedrech tíhu obecného nedostatku lékařů a pracují vprvní linii zdravotnických zařízení, mají být lépe vybavováni kporodům i lékařským zákrokům snimi souvisejícími jako je porod císařem nebo episiotomie apod. Stále se bedlivě sleduje městská i vesnická úmrtnost dětí, která se proti předchozím rokům zvýšila ze 7 na 10 na každých 1.000,- narozených dětí i když na vesnici zpochopitelných důvodů dochází také kvelkému procentu vůbec neregistrovaných porodů. Jak je to snezbytnou anestezií operované, vtakové vzdálené divočině, si netroufám ani pomyslet. Takový výkon, jakým bezpochyby porod císařským řezem je, nese svá vážná rizika pro matku i dítě a nelze jej podceňovat.

Návrat černé Jiřinky

Když na předchozích řádcích probíráme požadavky na zdravotnictví i kvalitu tanzanijského porodnictví, nemohu pochopitelně nevzpomenout na naši africkou zprávu zminulého roku o komplikovaném zdravotním stavu děvčete Georginy, kterou jsme si počestili na Jiřinku.

Už včervnu tohoto roku (2011) jsme věděli, že její peripetie už mají svůj happy end. Jiřinka se podrobila vDar es Salaamu plánovaným operacím jak svěrače močového měchýře, tak i nakonec